

FELVIDÉKI HIRADÓ

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona
Egy szám ára 20 fillér

Hirdetéseket felvesz la-
punk kiadóhivatala és az
Általános Tudósító Vi-
déki lapok központi hir-
detési osztálya Budapest
VII., Erzsébet körút 41. sz.

A miniszterelnök beszéde.

A két hétig tartó eszmeszegény szóáradat után, mellyel a nemzetiségi képviselők az „ellenőrzés“ szerepében tetszelegtek maguknak, holott tényleg alig tettek mást, mint elnyűtt, sokszor légből kapott panaszkodásaikkal lopták a nemzet munkára szánt idejét, felállt Magyarország miniszterelnöke s kérlelhetetlenül következetes logikájával kimutatta nemcsak azt, hogy a nemzetiségi által beadott külön felirati javaslatnak lét- és jogalapja nincs, hanem kiterjeszkedve a nagy garral világgá kürtölt sérelmekre és panaszokra, ezekre is megadta a méltó feleletet, azzal a kijelentéssel, hogy midőn eme panaszok orvoslásának meg vannak a maga fórumai, mikor ezek szanálására fennálló törvényeink elég garanciát nyújtanak, nincs rendjén és helyén, hogy ily kicsinyes sérelmeknek elősorlásával molesztálják éppen azt a kormányt, melynek részéről eddig soha nem tapasztalt előzékenységgel találkoztak. De a tisztelt nemzetiségi képviselő urak ennek dacára is sem most, sem a jövőben nem fogják igénybe venni a miniszterelnök által ajánlott törvényes fórumokat; mert az ő életszükségletük a botrányhajászás. Mit törődnek ők a parlament szellemi nivójával? Fűtyülnek ők az egész magyar parlamentre, fűtyülnek ők a törvényes megtorlási módok rendes utjaira.

Az ő szemük előtt csak egy cél lebeg, tovább haladni azon az uton, mely eddig célravezetőnek mutatkozott. Hirdetni ország-világ előtt a magyarság zsarnok önkénykedését, az égbekiáltó sérelmeket, a legsötétebb Afrikához illő jogfosztásokat, melyeket ennek a szegény népnek — tudtán kívül — a nemzetiségi urak jóvoltából, egyéni és hatalmi érdekeik további fenntartása miatt, el kell szenvednie. Mit szólnának egyébként a választó polgárok, kiknek kegyeit a magyarság, a magyar tisztviselői kar fejére zudított rágalmak özönével sikerült elnyerniök, ha

a választások előtt és alatt hangoztatott sérelmekre a parlament színe előtt nem keresnek orvoslást? Csak táplálni kell a népnek azt a hiedelmét, hogy ezek a sérelmek tényleg fennállanak?

Eltekintve belső értékétől, külső hatásában is nagyszerű volt a miniszterelnök beszédjének az a része, melyben ráolvasott a nemzetiségi képviselőkre, hogy míg bent a t. Házban a hazafisságot és kölcsönös egyetértésre való törekvést hirdetik, addig künn a periferiákon a legádázabb izgatást viszik véghez a magyarság ellen, ugyannyira, hogy a királyi ügyész minden nap azon töpreng, hogy megindítsa lapjaik ellen a sajtó-eljárást.

Talán nem úgy van? Tessék egy pillantást vetni ezekbe a lapokba, szegyen és gyalázat, mily vekmerőséggel gázolnak mások becsületében, mily ádáz gyűlölettel bujtogatnak egyesek, társaságok és felekezetek ellen, ha ezt az ő speciális érdekeik úgy kívánják. Itt van példa rá Rózsahegy, Bobró, Verbó s Pozsonyvármegye néhány választókerülete, hol a folyton izgatott nép sehogy sem tud beleilleszkedni a jelen helyzet kereteibe.

Mindent felülmul azonban az a perfidia, mellyel a tót nemzetiségi urak letagadják azt a közösséget, melyet írásban és szóban hirdetve, a szocialista párttal a választások ideje alatt — legalább színleg — fenntartani igyekeztek. Igaz ugyan, hogy abból a mi józan szocialistáink nem igen kértek s a közösség megtagadása csak a szocializmusnak válhatik előnyére.

Beszéde további folyamán azután kioktatta a miniszterelnök a nemzetiségi pártot, hogy mi az a magyar állameszme, melyet a magyarság létalapjának megsemmisítése nélkül fel nem adhat.

E kérdés kidomborításánál hivatkozott beszédjében a magyarság ezredéves történelmi múltjára, mely múltból, mint jogalapról kiindulva, kívánjuk mi a haladó kornak minden fejleményét,

minden modern ideáját megvalósítani. Ezekkel a historiai jogokkal szemben mi semmiféle „természetjogokat“ el nem ismerhetünk. De nem ismerhetjük el azt sem, hogy ennek a nemzetnek fejlődési alapját bizonyos s a nemzetiségi képviselők kivánságához képest *etnografiai viszonyok szabályozzák*, mert a historiai jogfejlődést e téren is fenn kell tartanunk. Végül nem ismerhetjük el azt, hogy bárminemű nemzetiségi szempontból támasztott *territoriális követelmények legyenek*, vagy pedig külön nemzetiségi testek és népfajok, mint egyedek.

Vagyis a magyar állameszme nem más, mint évezredek történelmi múltunkból folyó ama jog, hogy az ország határain belül ügyeinket első sorban a magyarság, mint uralkodó faj szempontjából irányítsuk.

A nemzetiségekkel való barátságos megegyezésnek első és alapfeltetele tehát az, hogy ne kalandozó, bizonytalan, különböző időkből merített programokat, széthúzó törekvéseket hirdessenek, hanem küszöböljenek ki politikájukból minden oly dolgot, mely a magyarság ezen irányzatával ellentétes.

A nemzetiségi urak azonban a hazafisságban ennyire alig mennek el, mert fájnak attól a gondolattól, hogy az ő nagyképtűsködésük vége szakadjon.

Sárosvármegye a nemzetiségi izgatások ellen. Sárosvármegye törvényhatósági bizottsága az 1906. évi június hó 25-én tartott közgyűlésén, Dobay József dr. szolgabíró javaslatára, a következő határozatot hozta:

Sárosvármegye közönsége az elmúlt képviselőválasztások alkalmával azon szomorú tapasztalatra jutott, hogy a magyar állam ellen a nemzetiségi izgatók, eddig mindenkor hazafias érzületének bizonyult tótajku köznépünk közt, tért hódítani igyekeztek. Ezen, a magyar állameszmet fenyegető veszéllyel szemben, minden rendelkezésre álló eszközzel küzdeni óhajtván, szükségesnek tartja, hogy a társadalmi uton megindítandó mozgalmon kívül, arra a magas kormány és a törvényhozás figyelmébe is felhívassék.

Miért is teljes lelkesedéssel csatlakozva Temesvármegye közönségének átiratához, felirat után azon kérelemmel fordul a magas

kormányhoz, miszerint ezen, a magyar állam-
eszmét vezéreltető igazgatások megfélézésére
irányuló erélyes kormányzati és törvényho-
zási intézkedések megtétele iránt, bölcs be-
látása szerint, késedelem nélkül intézkedni
méltoztassék.

Különösen felhívja a magas kormány fi-
gyelmét azon tapasztalati tényre, hogy vár-
megyénkben a pánszlávizmusnak első csiráit,
a köznép között, *többnyire ingyen, nagy
mennyiségben elosztott* tót nemzetiségi hir-
lapok vetették el s ezek voltak derék köz-
népünk hazafias érzületének első megméte-
lezői és félrevezetői. Szükségesnek tartja
tehát a vármegye közönsége, hogy a bün-
tető törvénykönyvnek az államellenes izga-
tásra vonatkozó rendelkezéseinek megszigori-
tásán kívül ezen tót nemzetiségi irányzatu
hírlapok szigorubb ellenőrzés alá vitéssenek
s azok terjesztése, illetve Amerikából való
behozatala megnehezíttessék.

Mint hogy azonban most már nagyobbára
irni-olvasni tudó s az amerikai kivándorlás
folytán felvilágosodott tót népünk szellemi
táplálékot igényel, a hazafiatlan irányu sajtó-
termékek megvonásának ellensúlyozásául,
megtévesztett köznépünk felvilágosítása és
hazafias érzületének megszilárdítása céljából,
felette célravezetőnek tartja, egy a nép nyelv-
en szerkesztett, annak igényeit kielégítő,
hazafias irányu tót lapnak szerkesztését és
a nép között, lehetőleg ingyenesen, nagy
mennyiségben való terjesztését. Miért is ezek
kapcsán egyuttal azon kérelemmel járul
a magas kormányhoz, hogy ezen hazafias irá-
nyu tót lap létesítését, megfelelő államsegély
nyújtása által, lehetővé tenni méltóztassék.

**Az igazságügyi kormány a nemzeti-
iségi igazgatások ellen.** Az igazságügyi kor-
mány az 1873-ban készült büntető törvény-
könyvnek a politikai vétségek üldözésére
vonatkozó hiányai miatt novelláris uton óhajt
olyan intézkedéseket életbe léptetni, melyek
megátolják a nemzetiségi igazgatások terje-
dését. A kormány a polgárak választási joga
ellen elkövetett erőszakra vonatkozó 178 §.
szigorításával egyidejűleg a btkv. 153. §-át
azzal kívánja kiegészíteni, hogy nemcsak az
osztály, nemzetiség és hitfelekezet fegyveres
megtámadására alakult csoportosulás minő-
sítették lázadásnak, hanem a politikai pár-
tok s a választók tömegének megtámadása
céljából alakult csoportosulás is, melynek
célja a más politikai véleményen levők és
más pártokhoz tartozók megtámadása, hogy a
választókot megfélemlítse és politikai jogaik
gyakorlásában megakadályozza. A nemzetiségi
igazgatásban tudvalevőleg többnyire lelkészek
vesznek részt, akiket ezért az egyházi ható-
ság csak nagyon enyhén, vagy egyáltalán
nem üldöz, de akikkel 1907-től kezdve a
magyar állam közvetlenebbül éreztheti majd
szuverenitását, mert tekintettel arra a körül-
ményre, hogy a kormány már a jövő évben
végrehajtja az 1898. évi XX. t.-c.-t, az igaz-
ságügyminiszter utasítani fogja a kir. ügyész-
ségekét, hogy a nemzetiségi igazgatások miatt
megindított büntperек tárgyalásánál kérjék a
büntetések kiszabásakor az 1898. évi XIV.
t.-c. 7. §-ának alkalmazását is, mely szerint
azok a lelkészek, akik nemzetiségi igazgatás-
ban részt vesznek, jövedelemkiegészítésben
nem részesülhetnek és ha ez részükre már
ki lett volna utalványozva, akkor azt elvesztik.

Ezzel kapcsolatban módosítást nyer az 1899.
évi XV. t.-c. 8. §-ának a) pontja, valamint a
170. §-nak 1. bekezdése is. A román és
katholikus tót lelkészek tudva azt, hogy a
nép a hitélet szentelyeinek tekintni a templom
udvarát és a templom előtti tért, kijátszák a
törvény jelzett §-ait azzal, hogy a templom
udvarán, vagy a templom előtt tartanak iz-
gató kortesbeszédet, amivel teljesen illuzoriussá
teszik a törvényt.

A Ludové Noviny Márkusfalváról egy
levelet küld, melyben egy állítólagos elő-
fizetője saját papja ellen ront, hogy a L. N.-
nak hizelegessen. Nem kell nagy talá-
konyság, hogy kistüssük róla, miszerint ez a
szerkesztőségben íródott. Veleje megint elő-
fizetési fölívás indirekt módon, aminthogy
majd minden cikke könyörgéssel végződik.
Leadukn belőle egy-két sort, a L. N. szer-
kesztőségének válaszával együtt. — „A mi
papunk csak meg nem szűnik doronggal és
cséppel ltni a mi búlsze és élénk újságún-
kat: a Katolické Novinyt (értsd: Ludové
Noviny). „Ne halgassatok rá — írja a vá-
lasz — van is mit parancsolniat annak az
urnak, a pénzetekért ti vagytok az urak.“
„... Ne olvassuk — mondja a pap — mert
a püspökök és a vallás ellen lázít.“ „Hazug-
ság, vizes ruhát rakjatok a fejére“. Ilyen és
ehhez hasonló hangon polemizál avval a
levéllel. Az izléstelenségeknek és durva
gorombáskodásnak olyan mennyisége van itt
fölhalmozva érvek gyanánt, hogy másképpen,
mint a legnagyobb undorral olvasni ezt lehe-
tetlen. Azért nem is folytatjuk. A nép erkölcsi
élete, vallásos meggyőződése, mint egyedüli
vezére, mely őt az élet különféle szövényei-
ben eligazítani képes: ez előtt a lap előtt
semmi, vagy annál is kevesebb. Mit törődik
ő avval, hogy az ilyenek olvasásánál milyen
gondolatok támadnak majd a nép agyában
és azokat milyen érzések kísérik majd, csak
az ő zsebe teljék! Előtte semmi sem szent,
semmi sem tisztességre méltó, mely önző
céljait nem szolgálja. Félbord minden nemes
cél, eszközt, megfeledezik saját újságírói
tisztességéről, hivatásáról; csak egyről nem
feledekeznek meg soha: a saját zseberől!

A komoly veszedelem.

A napilapok hírt hoznak a sajtószabada-
ság tervbevett megszorításáról.

A büntető eljárásról szóló törvénynek van
egy szakasza, mely *komoly veszedelem* me-
gélőzése céljából fölhatalmazza a bíróságot
arra, hogy lefoglalhat olyan sajtóterméke-
ket, melyeket az ilyen veszély előidézése
alkalmasaknak itél.

A törvénynek ezt a kivételes fölhatalma-
zását most a szociálista sajtó ellen használják
föl, mert neki tulajdonítják az aratók
sztrájkjának megindítását. Hogy mennyiben
minősíthető ez *komoly veszélynek*, nem firtatjuk.
Bennünket ez a dolog közvetlenül nem érint.
De az alább elmondandók megvilágítására
mégis fölhozunk annyit, hogy ha *komoly ve-
szélyről* ott beszélni lehet, ugy az csak egyes
vidékek szűkebb köreit, itt-ott csak egyes
maganérdekeket érint közvetlenül.

Mi azonban ennél komolyabb veszedo-
met ismertünk, sokkal komolyabbat, amely
már nem csupán egyeseket, hanem az egész

országot fenyegeti, mely főrekvéseiben, cél-
jaiban sokkal súlyosabb természetű, mely
már nagyon is közéről nyilazza a magyar
állam érdekeit, mely minden alakulásában a
leghatározottabban ellene szegült, sőt amely
már a magyar nemzeti állameszmének létjo-
gosultságát is megtagadja, amely e téren
egyre pusztul, rombol, tör s amelynek bom-
lasztó hatása a legszomorubb jelenségekben
nyilatkozik meg. Ennél komolyabb veszedo-
met mi ezidő szerint nem ismertünk s ez a
*veszedelem a nemzetiségi igazgatás organuma:
a nemzetiségi sajtó.*

Nem tehetünk róla, de úgy gondoljuk,
hogy ahol az éhes emberek természetes ösz-
töne nyilatkozik meg, ott a mozgalom az
öfentartás iránti törekvéseben elég ménséget,
vagy ha azt nem, legalább enyhítő körül-
ményt talál; de már a nemzetiségi agitáto-
rok aknamunkájában hiába keresünk olyan
indító okot, amely bűnös törekvéseiket igá-
zolná, vagy csak némileg mentené. Meg-
magyarázni is csak az egyesek telhetetlen és
lelkiismeretlen haszonlesésével tudjuk, amely,
minden emberi erkölccsel ellentétben, a
tömegek kizsákmányolására irányul s mint
ilyennek jogosultsága nincs és soha nem is
lehet!

Mig az elsöben, ha rejlik is valamelyes
veszedelem, az csak közvetve lehet hátrányos
az országra, annak is csak közgazdasági
mérlegére, addig az utóbbi az egész magyar
állam létérdekét alapjában támadja meg,
amikor a magyar nemzeti állameszmével
szemben folytatott és egyre erősbbödő harcá-
val végcéljában oda törekszik, ahol az egész
magyar nemzet multja, élete, jövője elásva
legyen.

S ha az aratók sztrájkja a közgazdaságot
veszélyeztetni, akkor nem kisebb veszéllyel
fenyegeti azt a nemzetiségi sajtó sem, amely
soha sem szlnt megizgatni a magyar iparter-
mékek ellen, óva intvén olvasóit attól, hogy
az ilyenek vásárlásával megtagadják magu-
kat. *Svoj k svojmu.* Ezt hirdetik mindenfelé,
minek következménye, hogy évenként több,
megszámolatlan milliót szórnak a különféle
ceh, morva, orosz s.b. termékekért.

De esküdt ellensége a magyar népokta-
tásnak, tehát a kulturális haladásnak is.

Altalában gyűlölettel viseltetik minden
iránt, ami a magyar állameszmével összefügg,
vagy avval csak némi vonatkozásban áll is.

S amikor sajtótermékei ilyen ádáz gyűlö-
lettel beszélnek folyton, nemcsak ezen ügyek-
ről, de fékevesztettségükben már a személye-
ket sem kinélik meg, amikor minduntalan
ellentük törnek, támadják őket, értéküket
kisebbitik, egyéni becsületükben gázolnak,
nevüket sárral, piszokkal dobálják meg;
amikor a közhivatalok és a magánember
tekinthetlyét teljesen lerontani törekszenek;
amikor a főnnálló törvények és jogrend ellen
láztanak: *akkor már a legsötétebb anarchia
csiréit hintik széjjel.*

Ezt vesszük mi *veszedelemnek*, nagy és
komoly *veszedelemnek*, mert már eddig is
részölgál erre az elnevezésre s a jövőre
nézve pedig határozott romlásra fenyeget.

Ez az a komoly veszedelem, amely
mellett eltörpül az aratósztrájkok egész
serege. Ez az, amit megismerni, fölfigni most
már mulhatlan kötelesség; a polgárnak, hiva-
taloknak, vezérnek, törvényhozásnak leg-
szentebb és legsürgösebb kötelessége a hazá-

val szemben. Ez az a komoly veszedelem, mit elhárítani a legsürgősebben megoldandó feladat legyen minden közeg szemében, bármilyen kis befolyása legyen is erre. Olyan feladatainak szeretnék ezt föltüntetni, minek további elhanyagolása már nemcsak kötelességmulasztás, hanem bűn; talán soha jóvá nem tehető bűn a haza jövője, élete ellen; melynek elkövetéséért még haló porunkban is nyugtalanítani fogja lelkiismeretünket unokáink megérdemelt átkai!

Nem akarunk a szavakkal játszani, de oly sötét képek rajzolódna elénk annak a gondolatára, hogy most a veszélynek talán 12. órájában sem lépnék vele szemben a tett mezejére: hogy más hangon, mint a legnagyobb elkéséredés hangján, erről beszélni nem tudunk.

Ha már fölásták a törvénynek azt a szakaszát, amelyet most mint fegyvert a szociálista sajtó ellen fordítanak, csak azért, hogy egyes érdekes csoportok anyagi előnyeiket védelmezzék vele, ám használják föl, de használják föl akkor minél előbb itt, a nemzetiségi sajtóval szemben is, amelynek minden szavában, minden betűjében az egész magyar állam élete, létérdeke, jövője körül forog a harc! Itten nagyobb szükség van rá! Ott az éhez emberek enni kérnek csupán, de itt az anarchizmus fenyeget!

Tükörcserepek.

(Fitogtatott ismeret. — Önpárbeszéd. — A nemzeti-ségi urak hazaszeretete. — Komoly politikus. — Lafontain meséje.

Jehlicska tisztelendő ur olyan tudományos képpel tartott előadást az amerikai népoktatásról, — persze a saját szája szerint, — mintha legalább is kisujjába volna az Egyesült-Államok kulturviszonyainak ismerete.

Ballagi Aladár, e kiváló tudós felvilágosításai után azonban kislit, hogy úgy van ő ezzel a nagy tudással, mint a világlátott falusi vályogvető cigány az oroszlanál.

— Hát aztán láttál oroszlánt is, more?

— No persze!

— Ugye, nagy fene állat az, more?

— Nem állat azs kérem, hanem patika!

Hát bizony, tisztelendő ur, a képviselőház nem szempci boeskoros gyülekezet, akik minden bolondgombát bevesznek.

Brediceanu Koriolán kitalálta a képviselőházi önpárbeszéd következő formáját:

— Ki az ur Magyarországbán? — Kérdem én.

— A magyar! — Mondja ő.

— Ez igaz! — Mondom én.

— Nohát? — Mondja ő.

— De nem egyedül, — mondom én, — mert én is társa vagyok és részt kívánok az uraságból.

Ezután a szellemes dialóg után ítélve, Brediceanu ur nem a képviselőházba, hanem valami más intézetbe való, mondjuk mi.

Nagy György képviselő mondta beszédében, hogy a nemzeti-ségi urak vagy vannak a hazaszeretettel, mint az egyszeri ember az urvasorával, ki csak azért szokott az ur asztalához járulni, hogy az ur Jézus vérenek szimbólumból jó nagyot ihassék, jó nagyot luzhasson.

— Önök is csupán azért hivatkoznak a hazafiságra, azért akarnak a hazaszeretettel óltárához zárandokolni, hogy éléskamrának tekintve az oltárt, egyet-mást onnét elemeljenek.

Vajda Sándor, a képviselőház nyílt ülésén, általános derültség közt kislitotta magáról, hogy ő komoly politikus.

Erre mi egy régi, de jó zsidóviccet applikálunk.

— Nikoláj! Te már dicekszel!

Jehlicska tisztelendő ur Lafontain egyik meséjét idézte „nagy szabású“ beszédében.

Egy erdő szélén hatalmas tölgyfa áll. Agai közt fészket rakott egy sas, gyökerénél egy vaddisznó család tanyázik. Egy napon azonban odahurekolodott egy vadmacska és szerette volna meglopni a sasnak és a vaddisznónak kicsinyeit. Gondolkodott, mikép lehet. Egy napon azután, amikor a vaddisznó elhagyta tanyáját, felszaladt a sashoz és így szólott hozzá: Te sas! vigyázz, az a vaddisznó ott lent folyton rágja a fa gyökereit; feldönti majd a fát és megsejti majd a kicsinyeidet. A sas azóta lefelé nézett, elhanyagolta kicsinyeit s azok megdögltek. A vadmacska pedig nevetést és lakmározott.

Macskatermészetű politikusok vagyunk mi, felvidékiek. A sas a magyar állam. Ki hát a vaddisznó? No ennél sebb hasonlatot is találhatott volna Jehlicska ur — magáról.

A F. M. K. E. turóci választmányának közgyűlése.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület turóci választmánya a folyó hó 8-án, délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a vármegyeháza nagytermében.

A közgyűlésen eddig soha nem tapasztalt számban jelentek meg a választmány tagjai s a tárgyalás menetét, amely ily közművelődési egyesületi gyűléseken ritkaság, mindvégig a legnagyobb figyelemmel kísérték s a gyűlés végén igen üdvös indítványokat terjesztettek elő.

Boldis Ignác ügyvivő alelnök az ülést, miután a megjelent tagokat üdvözölte, pont 3 órakor megnyitotta. Miután pedig *Csepessányi Sándor*, a választmány eddigi jegyzője, állásáról lemondott, az ülés jegyzőkönyvének vezetésére *Gáffor Dezső* th. szolgabírórt kérte fel.

Mielőtt a választmány mult évi működésének ismertetésére tért volna át, röviden megindokolta, hogy a választmány közgyűlésének összehívása miért maradt ily későre. Nem akarom — ugymond — a jelen év három első hónapjának szomoró emlékeit felidézni, de azt hiszem, hogy enélkül is mindenki tudja, hogy ez év január, február és március hónapjábanilynemű összejöveteleket rendezni lehetetlen volt. Az akkori állapotok birták rá ifj. *Justh György* ő méltóságát, hogy lemondjon az elnöki állásról, melyet annyi éven át szeretettel, odaadással és hazafiai hévvel töltött be.

Ezek után bemutatja a lemondott elnök levelét, melyet, az akkori idők hangulatának jellemzésére, egész terjedelmében közlünk:

A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ Turócvármegyei választmánya tisztelt tagjainak nagybecsű bizalmából

első ízben 1896. évi január hó 27-én, majd ismét 1901. évi január hó 27-én e választmány elnöki állására választattam meg.

A lefolyt 10 esztendő alatt minden igazkezetem oda irányult, hogy e diszes tisztséggel egybekötött feladatoknak, szerény tehetségemhez mérten, mentül jobban megfelelhessek.

Tudom, hogy amennyiben a választmánynak eredményt elérni sikerült, az leginkább ügyvezető alelnökünk fáradságtalan buzgalmanak, továbbá a választmány többi tisztviselője tevékenységének, nemkülönben a választmány minden egyes tagja nemes áldozatkészségének köszönhető.

Minélfogva megbízatásom lejártával elmulaszthatatlan kötelességemnek tartom egy tisztviselőtársaimnak, mint a választmány összes tisztelt tagjainak, eddig tapasztalt szives támogatásukért hálátelt szívből hazafias köszönetemet nyilvánítani.

Egyidejűleg azon kérelemmel járulok a választmány tisztelt tagjai elé, hogy a legközelebb megtartandó tisztújító közgyűlésnél csekélységemnek a választmány elnöki állására való újból jelölésétől eltekinteni kegyeskedjenek.

Nehéz szívvel teszem e kijelentést, mert hiszen a „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesületnek“ s így annak szerveként működő e választmánynak már első megalakulásától kezdve tagja vagyok, ki meggyőződésem egész hevével, odaadó lelkesedéssel igyekeztem előmozdítani azon nagy és nemes célokat, melyeknek szolgálatában e hazafias egyesület áll.

Amde a jelenlegi zavaros időkben, midőn a közviszonyok országszerte s magában törvényhatóságunkban is annyira zálaltak, a választmány érdekében, annak élén sikeresen közreműködni nem remélhetvén, bár fájó érzéssel, de őszinte nyíltsággal kell kijelentem, hogy a tisztelt választmány elnöki állását a mostani körülmények között még abban az esetben sem fogadhatnám el, ha a közbizalom ismétellen felém fordulna.

Ezeknek kijelentésével kérem a választmány tisztelt tagjait, hogy engem mindig nagyrabecsült jóindulatában továbbra is megtartani kegyeskedjék.

A magam részéről biztosíthatom a tisztelt választmányt, hogy mint annak egyik egyszerű tagja, céljaiért közreműködni a jövőben is hazafias kötelességemnek tartandom.

Fogadja a tisztelt választmány igaz tiszteletem és hazafias üdvözetem őszinte nyilvánítását.

Necpál, 1906. évi március hó 6-án.

Ifj. *Justh György*.

A levél felolvasása után *Boldis Ignác* ügyvezető alelnök előadja, hogy midőn a f. évi április havában a vára-várt béke bekövetkezett, ismétellen megkísérelte, hogy volt elnökünket a választmánynak újból megnyerje, de fájdalom, ezen igyekezete eredménytelen maradt.

Azután áttért a választmány működésének ismertetésére, mely, ugymond, éppen a fentebb ismertetett politikai helyzet miatt, még a rendesnél is szerényebb keretekben mozgott. Közönségünk érdeklődése megcsappant minden iránt, kivált az ily természetű egyesületek támogatása és működése iránt. Vá-

lasztmányunk pénzügyi helyzete majdnem válságossá lett, ugyannyira, hogy alig volt képes az elvállalt kötelezettségeinek eleget tenni.

Ily szomorú körülmények közt is a zniói kisdedőroda fentartására 580 koronát, tanítók jutalmazására 100 koronát, jutalomkönyvek kiosztására pedig 156 koronát fordítottunk.

A választmány tagjainak száma évek óta nem gyarapodik, sőt az elköltözések és elhalálozások miatt, fájdalom, évek óta fogy. Szomorú kötelesség teljesítéseképp jelenti be az ügyvivő alelnök, hogy özvegy *Beniczky* Mártonné és *Rakovszky* Iván az év folyamán elhaltak.

Választmányunk területéről évközben a következők költöztek el: *Berez* Gyula, *Grosz* Albert dr., *Kolossy* Béla, *Kolossy* Miklós, *Omaszta* János, *Schein* Bertalan és *Trombauer* Arpad dr. rendes tagok.

Ezután megjelenésben akadályozott *Párvy* Endre pénztárnok helyett *Dugovich* Titus előadja a múlt évi zárószámadást és a jövő évi költségelőirányzatot.

Az 1905. évi zárószámadás.

Bevételek:

Múlt évi maradvány	6 K 42 f.
Evi rendes tagdíjakban	356 " "
Pártoló tagdíjakban	4 " "
Előre befizetett rendes díjakban	4 " "
" " pártoló " "	2 " "
Táncvigalmak és felolvasások jövendelmében	285 " 40 "
Felvett tőkében	228 " 79 "
Összesen	886 K 61 f.

Kiadások:

Nyomatványokra	27 K 40 f.
Fentartott kisdedvónok ellátmányára	580 " "
Iskolák segélyezésére	156 " 56 "
Tanítók jutalmazására	100 " "
Egyenleg mint maradvány	22 " 65 "
Összesen	886 K 61 f.

A választmány vagyonkimutatása:

Készpénzben	22 K 65 f.
Takarékbetétekben	1556 " 19 "
Hátralékos tagsági díjakban	584 " "
Hátralékos pártoló tagsági díjakban	18 " "
Összesen	2180 K 84 f.

Az 1906. évi költségelőirányzat.

Fedezet:

Múlt évi készpénzmaradvány	22 K 65 f.
Kamatokból	59 " 82 "
Tagsági díjakból	498 " "
Alapítványok kamataiból	60 " "
Adományok és táncvigalmak jövendelméből	300 " "
Hátralékos tagsági díjakból	444 " "
Hátralékos pártoló tagdíjakból	13 " "
Összesen	1397 K 47 f.

Szükséglet:

Fentartott kisdedőroda	580 K — f.
Hazafias érzelmi olvasmányok beszerzésére	200 " "
Tanítók jutalmazására	300 " "
Nyomatványokra	40 " "
Előre nem látott kiadásokra	150 " "
Rendelkezésre	127 " 47 "
Összesen	1397 K 47 f.

A választmány egy a múlt évi zárószámadást, mint a folyó évi költségelőirányzat egyhangulag elfogadta.

A zárószámadás és költségelőirányzat tárgyalása után az elnökválasztás következtet, mely állásra egyhangulag *Beniczky* Kálmán, Turócvármegye alispánja választott meg.

Az újonnan megválasztott elnök megköszönvén a beléhelyezett bizalmat, megemlékezve távozott elődje nagy érdemeiről, ígéret tesz, hogy tehetsége szerint arra fog törekedni, hogy a tagok beléhelyezett bizalmát teljes mértékben kiérdemelje.

Beszéde befejeztével a választmány tisztikara választott meg. Ügyvivő alelnökké egyhangu lelkesedéssel *Boldis* Ignác, felsőkereskedelmi iskolai igazgató kiáltott ki. Jegyző lett: *Gáffor* Dezső, pénztárnok: *Párvy* Endre, könyvtáros: *Demeter* József. A tisztviselői kar megválasztása után a huszonhét igazgatósági választmányi tag újból megválasztott.

Indítványok.

Dugovich Titus indítványozza, hogy a Besztercebányán megjelenő „Krajan“ című hazafias tót lapot a választmány rendelje meg s az elnök által meghatározandó számban a hazafias szellemben megtartott községekben ingyen ossza szét. Az indítvány helyesléssel fogadtatott el.

Akantiaz Ödön taggyűjtés végett beadott indítványa szintén elfogadtatott.

Boldis Ignác ügyvivő alelnök indítványozza, hogy a közgyűlés szeretett volt elnökünk, ifj. *Justh* György ö méltóságának érdemeit ictassa jegyzőkönyvbe s 10 éves lelkes, odaadó működéséért fejjeze ki köszönetét. Az indítvány lelkesedéssel elfogadtatott. Ugyancsak elfogadtatott az ügyvivő alelnök azon indítványa is, hogy az „En Ujságom“ című gyermeklap a polgári és elemi népiskolában kintt jobb tanulók számára; a F. M. K. E. központi választmánya által biztosított kedvezményes árban, 70 példányban előfizettség s ezek szétosztásával *Boldis* Ignác ügyvezető alelnök bizassék meg.

Több tárgya az ülésnek nem lévén, az az elnök megköszönve a tagok szives megjelenését, az ülést bezárta.

H I R E K.

Magyarház.

Ritkán tapasztalt érdeklődés mellett folyt le a turóczi Magyar Olvasókör közgyűlése, mely hivatva volt dönteni a felett, hogy a Magyarház ügyét, mely eddig csak az előzetes tárgyalásokra kiküldött, ugynevezett építő bizottság által tárgyalatott, a Kaszinó, mint testület is magáévá teszi-e, vagy nem.

Mi már előre megjósolhattuk volna, hogy a Kaszinó többsége, mely a Magyarház létesítésének szükségétől szintén át van hatva, e kérdésben mellénk áll. És nem is csalódtunk! A Kaszinó közgyűlése egyhangu lelkesedéssel tette magáévá a Magyarház ügyét s az általános hangulat

után ítélve, a Kaszinó többsége addig nem is fog nyugodni, míg ez a kérdés a megvalósulás stádiumába nem lép.

Mindnyájan éreztük, hogy itt a meghátrálás utja el van vágva! E kérdésben már csak előre mehetünk, ha csak nem akarjuk magunkat nevétségessé tenni azok előtt, kiknek a mi legkisebb kudarcunk is nagy örömet okozna.

A kaszinó közgyűlést *Beniczky* Kálmán alispán elnök pont 2 órakor nyitotta meg. Üdvözölvén a nagyszámban megjelent tagokat, röviden előadja, hogy miét hivatott össze a kaszinó rendkívüli közgyűlése. Utána *Dugovich* Titus, kaszinói tag vázolta a Magyarház kérdésének történeti fejlődését és előterjeszti az építőbizottság kérését, hogy a Magyarház építését a kaszinó, mint testület vállalja magára. *Turczar* János, *Hoffmann* Ede és *Fenyő* Sándor kaszinói tagok hozzászólása után az elnök felteszi a kérdést, hogy a kaszinó elfogadja-e az ugynevezett építő-bizottság javaslatát, a kaszinó egyhangu határozattal azt magáévá teszi és kimondja, hogy a részletkérdések megvitatását az építőbizottságra bizza. Ezzel a rendkívüli közgyűlés feloszlott.

A trsztenai műkedvelői kör. A tót túlzó urak nemzetellenes akciója megtermi mindentűt a magyarságra üdvös reakciót. Szervezkedik a Felvidék magyarsága, hogy a nemzet szent ügyét, a magyar állam érdekeit, egy szervezve, egyesülve védje meg az oly oldalról jövő támadásokkal szemben, mely ennek az ezredév óta egységes országnak, hazug jelszavakkal igaztva, etnografikus szétárbolására törekszenek. *Trsztenán*, az ország legészakibb határán, is megindult egy ilyen irányú üdvös mozgalom. Összeállt az ottani magyarság s megalkotta, szervezte a trsztenai műkedvelői kört, mely feladatának fogja tekinteni, hogy színi-előadások és hangversenyek rendezése által terjessze a magyaros szellemet, hogy tőle telhetőleg ellensúlyozza azt a mételeyező hatást, mely a folyton tartó igazgatások folytán Árva vármegye területén egyre terjedőben van. Felhívjuk erre a nemescélú vállalkozásra nemcsak a közvetlen érdekeltektől Árva vármegye magyar közönségének, de az Fegész elvidék magyarságának figyelmét és szent kötelessége legyen mindenkinek, ki magát magyarnak tartja, az ily irányú vállalkozásokat teljes odaadással, szívvel-lélekkel támogatni.

Református istentisztelet. *Sedivy* László folyó évi július hó 22-én, d. e. 10 órakor, Ruttánk, az ág. ev. templomban, d. u. 1/3 órakor pedig az állami elemi iskolában magyar református istentiszteletet tart. Delután, az egyházi adórendszer megállapítása céljából, közgyűlés is tartatik.

Turócvármegye közigazgatási bizottsága e hó 12-én tartotta rendes havi ülését. Az ülés lefolyásáról szóló tudósításunkat — helyszükte miatt — csak jövő számunkban hozhatjuk.

Nyári mulatság. Mint a mult számunkban már említettük, a növegyet javára augusztus hó elején rendezendő nagy nyári mulatságra már serényen folynak az előkészületek. A rendezőség folyó hó 16-án értekezést tart, amelyen a részleteket fogja megállapítani.

Eljegyzés. Katscher Sándor zayugróci hártokos és kereskedő eljegyezte e hó 8-án Rosenberg Samu és Schlesinger Regina kedves és művelt leányát, Terkát, Nagyszombatocson.

A „Tulipánkert Szövetség” liptószentmíklósi fiókja, mint tudósítónk írja, e hó 10-én tartotta nagy részvét mellett első értekezését. Elnökké *Szentiványi Mártonné*, alelnökké dr. *Palugay Mórioné*, jegyzővé dr. *Matuska László* választott meg. A szövetség célját dr. *Hezner Gyula* ecsetelte hosszabb beszédben, nagy tetszés mellett.

Az evangélikus püspökválasztás. Az ágostai evangélikus egyház bányakertületének püspökjelöltjeire beérkezett szavazatokat ma bontották fel, a kiküldött bizottság, Zsilinszky Mihály, titkos tanácsos, egyházkerületi felügyelő elnökelete alatt. A bizottság tagjai voltak: Fabinyi Gyula esperességi felügyelő, Haviár Dániel országgyűlési képviselő, Zsigmond Jeno dr., egyházi főfelügyelő, Wagner Géza dr., egyházi felügyelő, Falvai Antal igazgató, Horváth Sándor és Schranz János pesti lelkészek. Szavazott összesen 359 egyház s egyedül a szadurecai egyház nem adta le szavazatát. Ebből legtöbb szavazatot kapott Scholtz Gusztáv budai esperes lelkész s 108 szavazat esett Szeberényi Lajos csabai lelkészre. Rajtuk kívül Veress József kapott 41, Belohorszky Gábor 34, Pétróvics Soma 14, Csepreghy György Jeszenszky Károly, Kramár Béla és Famler Gusztáv pedig 2—2 szavazatot. Így tehát a választás meddő maradt, mert egyik jelöltnek sincsen abszolút többsége s pótválasztás lesz Scholtz Gusztáv és Szeberényi Lajos között. A szavazatokat legkésőbb augusztus hó végéig kell bektülden Zsilinszky Mihály titkos tanácsos, egyházkerületi felügyelő címére: Budapest, VIII., Főherceg Sándor-utca 30/a. szám alá.

Vasuti elgázolás. Rettenetes végezt érte a f. hó 8-án Cseőke Ferenc, pribóci vasuti tisztviselő. A szerencsétlen ember Bartoslehotára állomásra volt kiküldve, helyetteskép s a nevezett állomáson tett szolgálatot. A 380. számú tehervonat indította el Zólyom felé s már az induló vonat kalauzkoesijából kigugrott, de oly szerencsétlenül, hogy az épen arra haladó tolató mozdony kerekéi közé esett. A gép a szerencsétlent egy pillanat alatt összemarcangolta, úgy annyira, hogy a kerekék közül már teljesen eszméletlen állapotban húzták ki. Sebei bektötözése után, a délutáni személynovattal Kőrömbányára vitték, de a súlyos sérüléseket szenvedett tisztviselő még utközben meghalt.

Arvizveszély. Liptószentmíklósról írja tudósítónk: A héten a sok esőzések következtében folyóvizünk annyira megáradt, hogy Miko Péter liptószentmíklósi fakereskedőnek a megáradt Vág folyó nagy mennyiségű épületfát, deszkát, léceket stb. sodort el.

Villámcsapás. A folyó hó 13-án városunk felett végig vonuló zivatar alkalmával a villám lecsapott a vasuti állomás épületébe. Szerencsére nem történt semmi baj, mert a villany-

áram leszaladt a távirati készülék kikapcsolat vezetékekén.

Üngylikos munkás. *Petőz László*, pozsonyi születésű munkás a mult pénteken Jahodnikon, a Szirány-féle házban, hol több társával együtt lakott, egy elhagyott tres pincelyukon áttett gerendára felakasztotta magát. Mire munkástársai észrevették, már halott volt. A szerencsétlen ember egész héten át nem dolgozott, hanem szerte-szét a városban szép számmal lévő pálínkás butikokban töltötte idejét. Ugy látszik, az üngylikosságot is részeg fejjel követte el.

A király unokája és a pánszláv igazgatók. Liptószentmíklósról táviratozza tudósítónk: A pánszláv igazgatók miatt elfogott és vizsgálati fogságban lévő Srobár orvos, Jenicsk gyáros és Greguss iparos felesége küldöttségben jártak Seefried Ottóné grófnénál, a király unokájánál, aki most Rózsahegyben nyaral. Az asszonyok a grófné közbenjárását kérték férjeik kiszabadítása érdekében. A grófné elutasította a küldöttséget azzal a kijelentéssel, hogy büntetendő cselekményről lévén szó, az igazságszolgáltatás dolgaiba nem avatkozhatik.

Halálos szerencsétlenség. Ruttkai levelezőnk írja, hogy a folyó hó 8-án a ruttkai kőbányában halálos kimenetű szerencsétlenség történt. Az áldozat *Martinec Márton* kőfejtő munkás, kit a robbantások alkalmával oly szerencsétlenül talált egy lezuhanó kődarab, hogy a nevezett munkás rögtön halva rogyott össze. A közigazgatási hatóság feladata lesz megállapítani, nem-e terhel valakit a munkás haláláért mulasztás, vagy gondatlanság.

A pánszláv sajtótermékek ellen. Gróf Andrassy Gyula belügyminiszterhez több rendbeli feljelentés érkezett, hogy Amerikából a magyar állam ellen igaztató, tót nyelvű sajtótermékek, nevezetesen röpiratok és folyóiratok özőnlenek be a felvidékre nék tót nemzetiség által lakott vármegyéibe. A belügyminiszter² ennek alapján utasította Sáros, Nyitra-, Zemplén- és Turóc vármegyék alispánjait, hogy indítsanak eg ügyben saját hatáskörükben szigorú nyomozást és az inkriminált folyóiratok és röpiratok címét, valamint a szerzők neveit közöljék a belügyminiszteriummal, mely az államellenes nyomtatványok kitiltása tárgyában megteszi a szükséges intézkedéseket.

Talált holttest. Priekopán a folyó hó 11-én a malom gátjánál egy ismeretlen holttestet fogott ki a malomtalajdonos. A hullánál talált iratokból megállapította a kirendelt csendőrőrs, hogy az illető neve *Nevota József* morvaországi illetőségű csavargó. Miután a kirendelt szakértők semmi külső erőszak nyomát nem állapították meg, a holttestet a priekopai temetőben földelték el.

A csendőrség tevékenysége. A vármegye területén elhelyezett csendőrőrsök, az elmúlt hónapokban, a következő tevékenységet fejtették ki: Pénzhamisítási eset felderítettett 1; szemérem elleni büntett 1; rágalmazás és becsületsértés 1; emberélet elleni büntett 1; testi sértés 2; lopás 6; sikkasztás, zártörés és hűtlen kezelés 2; csalás 1; idegen vagyonrongálás 1; gyújtogatás 1; kihágás 9 esetben.

ISKOLAI ÜGYEK.

Az új tanfelügyelő. *Künsztler Károly* dr., kir. tanfelügyelő, a f. hó 12-én megtartott közigazgatási ülésen először vett részt a vármegyei élet irányításában. Ez alkalommal a vármegye főispánja igen szép szavakkal üdvözölte a kir. tanfelügyelőt s egyben felkérte őt nemes és hazafias irányú hivatásának buzgó teljesítésére. *Künsztler Károly* dr. megköszönve a szívélyes üdvözlést, magvas válaszában kifejtette, hogy célja a hazafias és vallásos nevelés. E cél támogatására felkérte ugy a közigazgatási, mint a tanügyi hatóságok közreműködését.

Tanügyi értekezlet. Folyó hó 13-ára dr. *Künsztler Károly* kir. tanfelügyelő a turóci állami elemi iskolák igazgatóit közös tanácskozássra hívta össze a kir. tanfelügyelőség hivatalos helyiségében, hogy az új tantver szerint kiadott tankönyvek használatá tekintetében egyöntú eljáráásban állapodjanak meg. Az eredményről a kir. tanfelügyelő külön rendeletben fogja az iskolákat értesíteni.

Nyugdíjazás. *Gaál Saroltát*, a helybeli polgári iskola segédtanitónőjét a vallás- és közoktatásügyi miniszter az 1906. évi szeptember 1-jével végleg nyugdíjazta.

Tanítóválasztás. Szentgyörgyi József, turóciskleni kántortanító, előre haladott kóránál fogva (79 éves) nyugalomba vonul, helyébe *Lichtner János* Barsmegeye kékelői kántortanító 7 pályázó közül 5 szavazattöbbséggel megválasztott.

A kőrömbányai alumneum. A kőrömbányai áll. főreálisiskolával kapcsolt alumneumban — ahol a tanulók élelmeztenek, ebédet és vacsorát kapnak — a jövő 1906—1907. tanévben következő kedvezményes helyek lesznek betöltendőek: a) ingyenes; kettő, b) hatvi korona díjjal; kettő, c) évi hatvi korona díjjal; kettő, d) évi nyolcvan korona díjjal; husz, e) évi száz korona díjjal; harminc, f) az egész évi száznyolcvan koronát fizető száma nincsen kikötve. Felvétetik minden jó magaviseletű tanuló, aki emellett minden tantárgyból legalább „előleges” általános osztályzatú bizonyítványt képes felmutatni. Az alumneumba felvételtel folyamodó tartozik a „kőrömbányai Alumneum-egyesület igazgatóságának” címzett, a mult tanévi iskolai és szegényességi bizonyítvánnyal felszerelt bélyegtelen kérvényt legkésőbb folyó évi augusztus hó elsejéig Kőrömbányára bérmentve bektülden.

Értesítés. A tiszaí ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi kollegiumának jogakadémiaján az 1906—1907. tanév I. felére a beiratások 1906. szeptember 1-től 12-ig eszközlendők; az előadások szeptember 16-án veszik kezdetüket. Utólagos felvételnak szept. 13—15. napjain dékáni-, azután pedig tanári-kari engedéllyel lehet helye. Akik jogi tanulmányukat csak most fogják kezdeni, azok az érettségi bizonyítványt, akik pedig az egyetemokról, vagy más jogakademiákról lépnek át, azok csupán eddigi leckeönyveket tartoznak a beiratkozásnál felmutatni. Azok az egyéves önkéntesek, akik tényleges katonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain irat-

kozhatnak be. A vizsgálatok határideje szept. 1—15-ig terjed. A félévi tandíj 50 korona. **Evangelikus** lelkészek, tanárok és tanítók fia — tekintet nélkül vagyoni viszonyaira — minden további jogamodás nélkül a tandíj felét fizetik. A jogakadémiai hallgatók általában résztulhatnak a kollegium kebelében fennálló, újonnan épített s kényelmesen felszerelt tápintézet kedvezményeiben; ebéd- és vacsoráért az első félévben szeptember 1-től december végéig 60 korona, csak ebédért 34 korona fizetendő. Az arra érdemesek igényt tarthatnak a kollegium által évente kiosztani szokott ösztöndíjakra; valamint a szegényorsznak tandíjmentességre, tápintézeti díj elengedésre s a jelentékeny alapítókéval rendelkező „Jogász segély-egylet” támogatására számíthatnak. A jogakadémiai ifjúsági, valamint a kollegiumi új könyvtár a hallgatóság rendelkezésére áll. A szünidőben mindennemű felvilágosításokkal, levélbeli megkeresésre is, szívesen szolgál a jogakadémia igazgatósága.

KÖZGAZDASÁG.

Új intézmény a földmivélségi minisztériumban. A magyar kir. földmivélségi miniszter ur egy igen üdvös és közhasznú intézményt létesített a vezetése alatt álló minisztérium kebelében. Felállította a halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomást, mely új intézmény működését már is megkezdte. Feladata a körvizeket szelvényes olyan vízhasználatoknál, melyeknél a halászat és ipar erdei ellentételesek, a hatóságokat a halászati szempontból szükséges intézkedésekről úgy az engedélyezési, mint a vízrendőri eljárásokban tájékoztatni, nemkülönben a vízfertőzés megállapítása végett teit hatósági intézkedések mikénti végrehajtását ellenőrizni. Az állomás címe: M. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás. Székhelye: Budapest. Az állomás közvetlenül a m. kir. földmivélségi miniszternek van alárendelve. Az állomást hatóságok, egyesületek és magánosok egyaránt igénybe vehetik. A megkeresések irásban, sürgős esetekben pedig távirati úton intézendők az állomáshoz. Az állomás a hozzá intézett szakkérdésekben, amennyiben véleményét külön vizsgálat nélkül is megadhatja, díjmentesen ad utbaigazítást. Az anyagok vizsgálatát azonban csak közérdekből, indokolt esetekben teljesíti díjmentesen.

Földmives iskolai pályázatok. A breznóbányai m. kir. hegyvidéki földmives iskola igazgatósága 15 állami ösztöndíjas és 5 fizetéses helyre, melyek f. évi október 1-én töltenők be, pályázatot hirdet. — A lipótújvári m. kir. erdőéri szakiskolába a f. é. október havában kezdődő új, két éves tanlyamra, részint állami ellátás mellett, részint saját költségen több növendék fog felvételt. Folyamodványok f. é. július 15-ig a földmivélségi minisztériumhoz terjesztendők be.

„Gazdasági galambtenyésztés” cím alatt Parthay Géza egy igen esinos füzetet irt azon kérdéssel, hogyan lehet a galambokat haszonnal tenyészteni? Ezen füzet, mely 55 rendkívül szép ábrával van díszítve, részletesen foglalkozik a haszon galambtenyésztés minden kérdésével. A minden gazdának me-

gen ajánlható könyv ára 1 korona. Megrendelhető az összeg előleges beutalása mellett a „Szánnyasaink” című baromfityenyészési szaklap kiadóhivatalában Budapesten, Rottenbiller-utca 30. szám.

Képkeretgyár r. t. cég alatt részvénytársaság alakul Trencsénben 500,000 korona alapítókéval. (25000 drb. 200 koronás részvény.)

Ragadós állatbetegségek állása 1906. évi július 1-én, Arvamegye: Sertésorbánc: Zsaskó, Zábidó. — **Liptómege:** Sertésorbánc: Déménfalu, Magyarfalu, Nagybobróc, Okolicsnó, Pancsinalahota, Szentiván, Szmracsán, Verbic, Pottornya, Vichodna. Sertésorbánc: Kokava, Pottornya, Sztankovan. — **Turócmege:** Sertésorbánc: Andrásfalu, Háj, Nagysepecsény, Szlován, Stubnyaftrőd, Tótróna, Bisztricska, Krtellán, Nagyjeszen, Neepál, Szucsány. Sertésvész: Turócszentmárton.

A szesz tözsdel jegyzése. Újabb mozgalom indult meg a szesz tözsdel jegyzése érdekében. A mozgalom azt célozza, hogy a szeszgyárosok tömegesen lépjenek be a budapesti tözsdé kötelékébe s állapítsanak meg egy ugynevezett tözsdénapot, amikor a termelők, finomítók, nagykereskedők, közvetítők jöjjenek össze a tözsdé egy helyiségében s ott bonyolítsák le az adásvételt.

Tözsdel hírek. A tözsdé hangulata teljesen a beérkezett aratási hírek alatt áll. Általában jó terméshírek érkeznek.

Gabonadrak:

Budapesten: buza	15-20—16-60
rozs	12-60—12-80
árpa	11-80—12-60
zab	17-60—18-80

Szeszdrak:

Budapesten: nyers szesz	138-50—139—
finomított	141-50—142-50

Szerkesztésért felelős: Boldizsár Boldizsár.

Kiadótulajdonos: Moskóczi Ferenczné.

Aki divatos kalapot

akar, az tekintse meg a „RALAPKIRÁLY”

(KLEIN SZ. Turócszentmárton)
dús raktárát.

A háziaszony gondoskodásán mulik a család üdve, boldogsága!

A Kathreiner-féle Kneipp-malátá kávé

Kathreiner előállítási módszere révén kellemes írű, az egészséget előmozdító és olcsó, ez által a legmegbecsülhetlenebb előnyöket nyújtja minden háztartásnak!

Minden vásárlásnál hangsúlyozzuk kifejezetten a Kathreiner nevet és csak eredeti csomagokat kérjünk Kneipp páter védjeggyel.

288. sz.
1906.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tekintetes beszercebányai kir. törvényszék 1906. évi 3627. Cs. számú végzése következtében dr. Strausz Mózes ügyvéd csödtömeggondnok javára vb. Perlzweig J. ellen foganatosított leltározás útján lefoglalt és 1052 korona 20 fillérre becsült szobabutorok, ágy- és ruhaneműek, konyhaszerek, lakásfelszerelési tárgyakkól álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a beszercebányai kir. törvényszék 3627. Cs. 1906. számú végzése folytán vb. Perlzweig J.-nél Ruttkán leendő eszközlésre 1906. évi július hó 30-ik napjának d. e. 8^{1/2} órája határidőtil kintezetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legőbbit ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Turócszentmárton, 1906. július 14-én.

Záthureczky, jb. végrehajtó.

Jó házból való, 2—3 középiskolát végzett

KÉT FIU

egyik nyomdász-, a másik könyvkötőtanoncul felvétetik a Magyar Nyomdában.

Fényképezési gépek és az összes kellékek

kitűnő minőségben, olcsó árakon

Moskóczi Ferenczné

könyv- és papirkereskedésében

Turócszentmártonban kaphatók.

